

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

பிரகஞ்சன்

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	:	ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்
ஆசிரியர்	:	ப்ரக்ஞன்
வெளியீடு	:	பராபரம்
வகை	:	உபதேசம்
முதற்பதிப்பு	:	2023
பக்கங்கள்	:	60
விலை	:	அக விழிப்பு
கணினி அச்சு	:	ஓம் கிராபிக்ஸ்

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

தெளிவுரை

பிரகஞ்சள்

ஓம் ஸ்ரீ பரமார்த்தனே நம:

முகவுரை

ஹரி: ஓம். அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவம் ருத்விஜம் |
ஹோதாரம் ரத்நதாதமம் || ஹரி: ஓம். [ரிக் வேதம்]

ஹரி: ஓம். இஷே த்வோர்ஜே த்வா வாயவஸ் ஸ்தோபாயவஸ் ஸ்த தேவோ
வஸ்ஸவிதா
ப்ரார்ப்பயது ச்ரேஷ்டதமாய கர்மணோ || ஹரி: ஓம். [யஜூர் வேதம்]

ஹரி: ஓம். அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணானோ ஹவ்யதாதயே |
நிஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி || ஹரி: ஓம். [ஸாம வேதம்]

ஹரி: ஓம். சம் நோ தேவீரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே
சம் யோ ரபிஸ்ரவந்து ந: || ஹரி: ஓம் ஹரி: ஓம். [அதர்வண வேதம்]

நம் சனாதன தர்மம் வழி வந்த ஹிந்து தர்மத்தில் உள்ள
ஒவ்வொரு வீடுகளிலும், எல்லா சுப கார்யங்கள் நடக்கும்போதும்,
ஆலயங்களிலும், கேட்கும் ஒரு அருமையான சமஸ்க்ருத
மந்திரத்தின் பெயர் "மந்த்ர புஷ்பம்".

மங்களகரமான காதுக்கு இனிமையாக இருக்கின்ற
இந்த 'மந்த்ர புஷ்பம்'. வைதிகர்கள் மட்டுமல்லாது, அனைத்து
லௌகீகர்கள் கூட விரும்பக்கூடியதான ஒரு பரோபகார

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

சிந்தனை கொண்ட மந்திரம். இந்த மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை அனைவரும் தெளிவாக புரிந்துக்கொண்டு கேட்க வேண்டும் என்பதற்காக, அதற்கான விளக்கங்களுடன் கொடுக்கப் படுவதால், அதன் அருமை அனைவருக்கும் புரியும்.

வேதத்தில் **தைத்ரீய அரண்யகம்** என்ற பகுதியில் மந்த்ர புஷ்பம் வருகிறது. நீரின்றி அமையாது உலகு. ஆகவே, எங்கும் நீர் வளம் பெறுக வேண்டும். அதன் வாயிலாக விவசாயம் செழிக்க வேண்டும். சீவர்கள் பசியாற வேண்டும். அதன் பலனாக உடலும், உள்ளமும் ஆரோக்கியத்தை அடைய வேண்டும். அந்த ஆரோக்கியத்தின் வாயிலாக, பரம[**ஞன்**]னை அறிய வேண்டும் என்பதே நோக்கம்.

நன்றி!

என்றும் அன்புடன்,

ப்ரக்ஞன்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ஓம் யோபாம் புஷ்பம் வேத/ புஷ்பவான் ப்ரஜாவான் பஸுமான் பவதி/
சந்த்ரமா வா அபாம் புஷ்பம்/ புஷ்பவான் ப்ரஜாவான் பஸுமான் பவதி/
ய ஏவம் வேத யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி

(1)

யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
அக்னிர் வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
அக்னிர் வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
யோக்னேராயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வா அக்னேராயதனம் ஆயதனவான் பவதி ய ஏவம் வேத

(2)

யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
வாயுர்வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
யோ வாயோராயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வை வாயோராயதனம் ஆயதனவான் பவதி ய ஏவம் வேத

(3)

யோபா மாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
அஸௌ வை தபன்னபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
யோமுஷ்ய தபத ஆயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வா அமுஷ்ய தபத ஆயதனம்
ஆயதனவான் பவதி/ ய ஏவம் வேத

(4)

யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
சந்த்ரமா வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
யச் சந்த்ரமஸ ஆயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வை சந்த்ரமஸ ஆயதனம் ஆயதனவான் பவதி ய ஏவம் வேத

(5)

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனாவான் பவதி ||
நக்ஷத்ராணி வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
யோ நக்ஷத்ராணாமாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வை நக்ஷத்ராணா மாயதனம் ஆயதனவான் பவதி ய ஏவம் வேத
(6)

யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
பர்ஜன்யோ வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
ய: பர்ஜன்யஸ்யாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வை பர்ஜன்யஸ்யாயதனம் ஆயதனவான் பவதி ய ஏவம் வேத
(7)

யோபாமாயதனம் வேத ஆயதனாவான் பவதி
ஸம்வத்ஸரோ வா அபாமாயதனம் ஆயதனவான் பவதி
யஸ் ஸம்வத்ஸரஸ்யாயதனம் வேத ஆயதனவான் பவதி
ஆபோ வை ஸம்வத்ஸரஸ்யாயதனம் ஆயதனவான் பவதி ய ஏவம் வேத
(8)

யோபஸு நாவம் ப்ரதிஷ்டிதாம் வேத
ப்ரத்யேவ திஷ்டதி
(9)

ஓம் ராஜாதி ராஜாய ப்ரஸஹ்ய ஸாஹினே
நமோ வயம் வைச்ரவணாய குர்மஹே
ஸ மே காமான் காமகாமாய மஹ்யம்
காமேச்வரோ வைச்ரவணோ ததாது
குபேராய வைச்ரவணாய மஹா ராஜாய நம:
(10)

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

योपां पुष्पं वेदं पुष्पवान् प्रजावोन् पशुमान् भवति ।
चन्द्रमा वा अपां पुष्पम् । पुष्पवान् प्रजावोन् पशुमान् भवति ।
य एवं वेदं । योऽपामायतनं वेदं । आयतनवान् भवति ।

[1]

யோ பாம் புஷ்பம் வேத புஷ்பவான் ப்ரஜாவா "ன் பஸுமான் பவதி|
சம்த்ரமா வா அபாம் புஷ்பம்" | புஷ்பவான் ப்ரஜாவா "ன் பஸுமான் பவதி|
ய ஏவம் வேத | யோஊபாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி|

Yopaam Pushpaam Vedha Pushpavaan Prajaavaan Pasumaan Bhavathi
Chandrama va Apam Pushpam Pushpavan Prajaavan Pasuman Bhavathi
Ya Yevam Vedha Yopaam aayathanam Vedha Aayathanavaan Bhavathi

“எவனொருவன் நீரின் மலரை அழிகிறானோ? அவன் சர்வ ஜகவரியங்களையும் பெற்றவனாகிறான்.” அதாவது, எவனொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை புரிந்து கொள்கிறானோ? அவன் பசு மற்றும் மிருகங்கள், புத்திர செல்வங்கள், மலர்கள் என எல்லாவற்றையும் பெறுவான்.

பொதுவாக, நாம் மேலோட்டமாக பார்க்கும்போது, இந்த மந்திரம் பல பொருளற்ற வார்த்தைகளின் கூட்டம் போலத்

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

தோன்றும். அதன் ஆழமான உட்பொருளை அறிந்துக் கொள்ளும்போது, சூரியனைக் கண்ட தாமரை மலரின் இதழ்கள் மலர்வதுபோல, நம் அறிவுப் பரிமாணத்தின் உயர் நிலை உணரப்பட்டு, ஞானம் பிறக்கும்.

இதில் இரண்டு வார்த்தைகள் முக்கியமானவை. நீர் மற்றும் மலர்.

நீரின் மலர் என்றால் என்ன? தாமரை.

இந்த மலரைப் புரிந்துக் கொள்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?

நீரில்தான் தாமரை முளைக்கிறது என்பதை, புரிந்துக் கொள்வதினால், மலர்கள், பசு மற்றும் அனேக மிருகங்கள், புத்திரபாக்கியம் என எல்லாவற்றையும் பெறுவார்கள் என்றால், இங்கு இந்த மந்திரம் உண்மையில் என்ன கூற வருகின்றது? என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதற்குத்தான் மனிதனுக்கு இது கூறப்படுகின்றது.

ஓம் “யோபாம் புஷ்பம் வேத/புஷ்பவான் ப்ரஜாவான் பஸீமான் பவதி”

‘ஆபா’ என்றால் நீர்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

நீரின் குணம் இடைவிடாமல் ஒழுகிக் கொண்டிருப்பது, ஓடிக் கொண்டிருப்பது, எழுந்து, எழுந்து அடங்குவது. அதுப்போல, மழை இடை விடாமல் பெய்கின்றது என்கிறோம்.

நீர்வீழ்ச்சி நின்று, நின்று நிதானமாக வருவதில்லை. நிற்காமல் கொட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும், நதி நிற்காமல் ஓடிக் கொண்டேயிருக்கிறது. அவ்வாறே, கடலலைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எழுந்து, எழுந்து அடங்குகிறது.

இதிலிருந்து என்ன உண்மை தெரிகின்றது?

நமது வாழ்வும் அதுப்போலத்தான். நிற்காமல் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பொதுவாக, நமது அனைத்து அனுபவங்களும் புலன்கள் கொண்டுவரும் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. புலன்கள் ஒரு நொடி கூட ஓய்ந்திருப்பதில்லை. உண்ணும் போதும், உறங்கும் போதும் கூட, அவைகள் தகவல்களை சேகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. மூளை அவைகளை அலசி ஆராய்ந்து உருவம் கொடுக்கிறது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

இந்த இடைவெளியில்லாத நீரொழுக்குதான், நீரோட்டம் தான் நமது வாழ்க்கை. அதாவது, பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரையும், அதன்பிறகு மறு பிறப்பும், அதன் பின் மறுபடியும் இறக்கும் வரையும், இந்த நீரோட்டம் நிற்பதில்லை. அது, பிறப்பு - இறப்பு என்றவாறு பல பிறவிகளாக ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றது.

இந்த பிறப்பு - இறப்பு ஏன் உண்டாகின்றது? அது ஏன் தொடர்ந்து வந்துக்கொண்டே இருக்கின்றது? அதற்குக் காரணம் என்ன?

இதை ஆராய்ந்த யோகிகளும், ஞானிகளும், ஒரு உண்மையைக் கண்டறிந்தார்கள். அதாவது, ஒரு அறிவு தாவரங்கள் தொடங்கி, ஆறு அறிவு மனிதர்கள் வரையிலும், அவைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அறிவுப்பரிமாணத்தின் படி நிலைகளைக்கொண்டு, அவைகளிடம் எழுகின்ற எண்ணங்கள் அடிப்படையில் உண்டாகிய மனதின் வாயிலாக, அந்த பேரறிவு (ஆன்மா) பிரகாசிக்கின்றது என்பதை அறிந்துக் கொண்டார்கள்.

அதன் அடிப்படையிலே, மனிதன் மட்டுமே அறிவுப் பரிமாணத்தின் மேல் நிலையாகிய ஆறாம் அறிவிற்கு உயர்ந்து வந்துவிட்டதால், இவனது மனம் மட்டும்தான் நன்மை, தீமைகளைப் பகுத்தறியக்கூடிய பிரதேயக அறிவாக உயர்ந்துள்ளது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அதன்காரணமாக, இந்த “ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்” நமக்கு உபதேசிக்க வருகின்ற உண்மை என்னவெனில், எவ்வாறு, நீரிலிருந்து, தாமரை மலர் மலருகின்றதோ?

அதுப்போல, மனிதர்களாகிய நம் மனதின் மூலம்தான் அந்த அறிவு மலர்கின்றது.

அத்தகைய அறிவு மலர்ச்சியைப் பற்றி, திருவள்ளுவப் பெருந்தகை கூறும் போதுகூட,

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு என்று எடுத்துக்கூறினார்.

அதை அறிந்துக்கொண்ட ஒருவனால் மட்டுமே பரம[தன்]னை அறிந்து, இந்த பிற்பு - இறப்பு சுழற்சியை நிறுத்த முடியும் என்று உணர்ந்துக் கொண்டனர்.

அத்தகைய மனதைக் கொண்ட மனிதன் ஏற்றி வைத்துக் கொண்ட ஏராளமான எண்ணங்களின் ஒட்டுமொத்த தொகுப்பாகிய இந்த மனம் என்பது, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்ற, ஒரு மிகப்பெரிய கொள்கலன் என்று கண்டு கொண்டனர்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

மேலும், அத்தகைய மனதினால் ஏற்றி வைத்துக் கொண்ட எண்ண அலைகள்தான் இந்த உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணம் என்று கண்டு கொண்டனர்.

அதாவது, நம்முடைய எண்ண அலைகள்தான் உலகிற்கு உருக்கொடுக்கிறது. அதைத்தவிர வேறு உலகம் கிடையாது. உலகமே நம் மனதில்தான் நிலைகொள்கின்றது. அதற்கென்று, தனி இருப்பு கிடையாது. இதுதான் உண்மை.

இந்த உண்மையை அறிதல்தான், இந்த நீரோட்டத்தில், நீர் வீழ்ச்சியில், சம்சாரக்கடலில் மலரும் மலர் ஆகும். அதுதான் தாமரை மலராகிய ஞானம் என்பதை இந்த மந்த்ரம் நுட்பமாகக் கையாளுகின்றது.

எவனொருவன் இந்த உண்மையை அறிகிறானோ? அவன் சர்வ ஜசுவரியங்களையும் பெற்றவனாகிறான். அதாவது, புத்திர பாக்கியம், செடி-கொடிகள், மலர்கள், பசு மற்றும் கால்நடை செல்வங்கள் என மனிதனின் அத்தனை ஆசைகளுக்கும்மான ஜசுவரியங்களுக்கு இவைகள் உதாரணங்கள்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

இதிலே, மேலே சொன்ன உண்மையை அறிந்தவன். இத்தகைய எல்லா செல்வங்களும் பெற்றவன் பெறும் ஆனந்தத்தைவிட, மேலான ஒரு உயரிய பேரானந்தம் கிடைத்தவனாகிறான்.

மேலும், நிலவு நீரின் மலர் என்கிறார்கள். அது எப்படி? விளங்கவில்லை.

“சந்த்ரமா வா அபாம் புஷ்பம்/ புஷ்பவான் ப்ரஜாவான் பஸீமான் பவதி”

அடுத்து, நிலவே நீரின் மலர் என யார் அறிகிறானோ? அவன் சந்ததிகளை உடையவனாக, மிருகங்களை உடையவன் ஆக ஆகிறான். நிலவின் இயற்கை தன்மை ஒளி தருவது.

எது மனிதனுக்கு ஒளி தருகிறது? மனம்தான். எப்படி?

மனம் புலன்கள் பெற்றுத்தரும் தகவல்களை மூளைக்குள் ஆராய்ந்து பதிவு செய்யவில்லை என்றால், நமக்கு எந்த அறிவும் இராது. நாம் வெறும் ஜடமாகத்தான் இருப்போம்.

ஆகவே, நமக்கு ஒளி தருகின்ற நிலவுதான் மனம்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

இதிலே, இன்னொரு ஒற்றுமை என்னவெனில், நிலவு இன்று இருப்பது போல, நாளை இருக்காது. ஒன்று வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அல்லது தேய்ந்துக் கொண்டே இருக்கும்.

அதுபோல, இந்த மனமும் எப்பொழுதும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. ஒரு நிமிடம் ஆனந்தத்தில் ஆடும். மறுநிமிடமே துயரங்கள் கொண்டு அழும். இதற்கெல்லாம் காரணம், அது கடந்து போகும் அனுபவங்கள்.

அது தான் உலக வாழ்க்கை. அந்த அனுபவங்களில் பூத்த மலர்தான் மனம்.

மனம் என்பதற்கு பௌதிக உருவம் கிடையாது. அது மூளையிலேயோ வேறு எங்கோ இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு கூறவும் முடியாது. அது புலன்கள் கொண்டுவரும் தகவல்களை சேகரித்து வைக்கும் ஒரு கிடங்கு. அவ்வளவுதான்.

பொதுவாக, இந்த உலகம் என்பது எண்ணற்ற மனிதர்களின் மனங்கள் சேகரித்து வைத்துக் கொண்ட வெவ்வேறு விதமாக புரிந்துக் கொண்டு, பதிவு செய்துள்ள தகவல்கள்தான்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ஒவ்வொருவரின் உலகமும் வேறு, வேறு விதமாக இருக்கிறது. ஆகவே, மனம் என்பது ஒரு சத்தியமல்லாத ஒன்று. அதன் கட்டளைகளை நிராகரித்து விட்டு, ஆத்மா சொல்வது படி நடந்துக் கொண்டால், விஷய வாசனைகள் அறவே அழிந்து, தூய்மை அடைந்தவனாவான். அவன் பசு, புத்திரர்கள், மலர்கள் போன்ற எல்லா செல்வங்களையும் பெறுவான்.

அவனே, நீரின் சுவையோடு இனிமையோடு, வளத்தோடுசுவடிய, அத்தனை ஐசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

अग्निर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
योग्नेरायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपोवा अग्नेरायतनम् । आयतनवान् भवति ।
य एवं वेद । योपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।

[2]

அக்னிர்வா அபாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
யோ 'க்னேராயதனம் வேத' | ஆயதனவான் பவதி |
ஆபோவா அக்னேராயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
ய ஏவம் வேத | யோபாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |

Agnirvaa Apaam aayathanam Aayathanavaan Bhavathi
Yo Aghneraam aayathanam Vedha Aayathanavaan Bhavathi
Aapovai Agneraayathanam Aayathanavaan Bhavathi
Ya Yevam Veda Yopaam aayathanam Vedha Aayatha navaan
Bhavathi

யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நெருப்பே நீரின் ஆதாரம். எவன் நெருப்பின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் பரம[தன்]னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நீரே நெருப்பின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

பெரும்பாலானவர்களுக்கு நெருப்பிலிருந்துதான், நீர் தோன்றுகிறது என்பதே தெரியாது. H₂O என்பதே ஹைட்ரஜன் வாயுவுடன், ஆக்சிஜன் எனும் உஷ்ணத்தின் சேர்க்கை தான் நீர்.

கொதிக்கும் சூரிய ஒளியில், கடல் நீர் ஆவியாகி மேகமாகி குளிர்ந்து மழையாகி, நீராகிறது. இதை அறிந்தவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிந்தவன் ஆகிறான். நீரின் ஆதாரம் புரிந்தவன் நீரின் சுவையோடு, இனிமையோடு, வளத்தோடு, கலந்த தன்னையே அறிந்த பாக்கியவான் ஆகிறான்.

இந்த பிரபஞ்சம் என்றால் என்ன? நம் மனம் காண்பதாக நினைக்கும் சிறு, சிறு அனுபவங்களின் சேகரமேதான் இந்த உலகம். ஒரு மரம் உயரமாக இருக்கிறது என்று நம் மனம் சொல்கிறது. அது ஒரு அனுபவம்.

யானை பருமனாக இருக்கிறது என்று மனம் சொல்கிறது. அது ஒரு அனுபவம். வெயில் சுடுகிறது என்று நமது தோல் சொல்கிறது. பணிக்கட்டி குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது என்று நமது தோல் சொல்கிறது. இப்படி பல்வேறான எண்ணங்கள் உலகிற்கு உருவங்களையும், குணங்களையும் கொடுக்கிறது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அத்தகைய அனுபவங்களை பெறுவதற்கு புலன்கள் உதவுகின்றன. இப்படி சேகரிக்கப்பட்ட அனுபவங்கள் மனதில் குவிக்கப்படுகின்றன. அப்படி குவிக்கப்படுவதற்கு முன், அந்த அனுபவங்களுக்கு நிறமும், மணமும் தருகின்றது மனம்.

இது ஒருவனிலிருந்து மற்றவர்களுக்கு மாறுபடுகிறது. ஆனால், நாம் இந்த உலகம் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி இருப்பதாக நம்புகின்றோம். நாமெல்லாம் ஒரே உலகில்தான் வசிக்கின்றோம் என்று நினைத்துக் கொண்டுள்ளோம். அந்த உலகம் நாம் கற்பனை செய்து கொள்கின்ற கால - தேச வேற்றுமைகளுடன் உருவாக்கப்படுகிறது.

அது, அவரவர்கள் மனவோட்டத்தைப் பொறுத்தது. அதனால்தான் ஒருவனுக்கு இன்பமாகத் தெரியும் இதே உலகம், மற்றொருவனுக்கு துன்பமாகத் தெரிகின்றது.

இதிலே, மனவோட்டம் என்றால் என்ன?

வெளியேயிருந்து புலன்களால் நம் மனதிற்கு கொண்டு வரப்படும் சிறு, சிறு தகவல்களை மனம் தனக்கு உரித்தான ரீதியில் புரிந்து கொண்டு, பதிவு செய்துகொள்கிறது.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

எவ்வாறு, ஒரு காமிராவின் லென்ஸ் மூலமாகத்தான் வெளி உருவங்களை கேமிராவுக்குள் பதிவு செய்துக் கொள்ள முடிகின்றதோ? அதுப்போலத்தான் இதுவும்.

அந்த கேமராவில் உள்ள லென்ஸின் தரத்திற்கேற்ப பதிவு செய்யப்படும், படங்களின் தரமும் மாறுபடுவதுப் போல, நம் ஒவ்வொருடைய புலன்களின் சக்திக்கேற்ப பதிவு செய்யப்படும் தகவல்களும் அப்படியே நம் மனதில் பதியப்படும். அதனால்தான் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அனுபவங்கள் மாறுபடுகின்றது.

அதாவது, காது கேட்காதவனுக்கு சங்கீதத்தின் இனிமை என்னவென்றே தெரியாது. காது கேட்கின்றவனுக்கும் அந்த சங்கீதத்தைப் பற்றிய புரிதல் இல்லாமையால், அவனைப் பொருத்தவரை, அது ஒரு சப்தமாகவே இருக்கும். அவ்வாறே, கண்கள் தெரிகின்றவனுக்கும், தெரியாதவனுக்கும், பார்வை தெளிவில்லாதவனுக்கும் உள்ள மனப் பதிவுகள் நிச்சயம் ஒருவருக்கு ஒருவர் மாறுபடும்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு மனிதனின் மனமும், அவன் உள்ளே தேங்கி கிடக்கும் ஆசாபாசங்கள், விருப்பு - வெறுப்பு போன்றவைகளில், உருவான சங்கற்பங்கள் என இவைகளை

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

எல்லாம் கொண்டே, அவனது மனவோட்டத்தை உருவகப் படுத்துவதில் மிகுந்த பங்கு வகிக்கின்றது.

அவனது ஆசாபாசங்களும், விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும், அவனது கடந்த கால அனுபவங்களை பொறுத்து உள்ளது. அதாவது, தவறி, சுடு நீரில் விழுந்த ஒரு பூனை, இனி குளிர்ந்த நீரைக்கண்டாலும் பயப்படும்.

அதுபோல, ஒருவனுடைய மனதின் தவறான புரிதல் களினால், உண்மையை கூறினாலும், அதை அவன் உதாசீனப் படுத்துவான்.

இப்படி பலவிதத்தில் வண்ணம் பூசப்பட்ட தகவல் துளிகளைத்தான் மூளை எனும் வன்பொருள் (hardware) ஆராய்ந்து சேகரித்து வைக்கிறது.

இந்த ஒட்டு மொத்த சேகரிப்புதான் நாம் காணும் இவ்வுலகம்.

“யோபாமாயதனம் வேத/ ஆயதனவான் பவதி/ அக்னிர்வா அபாமாயதனம்/ ஆயதனவான் பவதி/”

யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நெருப்பே நீரின் ஆதாரம்.

நீரின் ஆதாரம் எது?

நீர் நமது அனுபவங்களின் சேகரத்தை குறிக்கிறது. அவைகள், நமது புலன்களால் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களை மனம் தனது விருப்பு - வெறுப்புக்களின் அடிப்படையில் பெருங் கூட்டமாக மூளைக்குள் அனுப்பி வைக்கிறது.

அந்த பதிவுகள்தான் நமது உலகிற்கு உருவம் கொடுக்கிறது. உண்மையில் உலகம் என்பது, நம்முள் இருக்கிறது. நமக்கு வெளியில், நமக்கு வேறாக இல்லை. நாம் இல்லா விட்டால், இந்த உலகமும் இல்லை.

இது எப்படி நடக்கின்றது? இதையெல்லாம் யார் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்? இந்த நீரோட்டத்திற்கு - மனதின் அனுபவங்களின் சேகரிப்புக் கலனுக்கு எது ஆதாரமாக உள்ளது?

அதாவது, நதி மணல்மீது ஓடும்போது, அந்த மணலின் நிறத்திலிருக்கும். அதே நதி களிமண்ணிலும், சேற்றிலும் ஓடும் பொழுது, அதன் நிறத்திற்கு மாறிவிடும். பாறை மீது ஓடி வரும் பொழுது, வேறொரு நிறத்திலிருக்கும்.

அதாவது, சில நேரங்களில் தெளிந்த நீரோடை. இன்னும் சில நேரங்களில் கலங்கலான நீரோட்டம்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

இவைகளுக்கு எல்லாம் ஆதாரம், என்னவெனில், அது எதன்மீது ஓடுகின்றதோ அந்த மண்.

அதுப்போல, நமது அனுபவங்களுக்கும் ஒரு ஆதாரம் வேண்டுமல்லவா?

அது எது?

அதுவே, பிரஹ்மம். அந்த பரப்பிரஹ்மம் அல்லது பரமாத்மாதான், நம் வாழ்க்கை எனும் நீரோட்டத்திற்கு ஆதாரம்.

அதாவது, வாசனைகளற்ற, மாசற்ற, தூய பிரஹ்மம்தான் நமது வாழ்வின் ஆதாரம். இந்த பிரஹ்மம் அல்லது அவபோதம் இல்லையென்றால், நாம் எதையும் அனுபவிக்க முடியாது. நமது புலன்களும், மனமும், புத்தியும் வேலை செய்யாது. இந்த உண்மையை அறிந்தவன், ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் அடைந்தவன் ஆகிறான்.

அவனிலிருந்த எல்லா விருப்பு - வெறுப்புக்களும், வாசனைகளும் ஒழிந்து போய் விடுகின்றன. அவன் பிரஹ்மமே ஆகிவிடுகிறான். அவன் எதனாலும் பாதிக்கப்படமாட்டான். அவனுக்கு இன்ப - துன்பங்கள் என்ற இருமைகள் என்றுமே கிடையாது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அந்த பிரம்மம்தான் நெருப்பு.

அதுவே, எல்லா மாசுக்களையும், வாசனைகளையும் எரித்து சாம்பலாக்கி விடுகிறது. இந்த பிரஹ்மமெனும் நெருப்புதான், நம் வாழ்க்கை அல்லது உலகமெனும் நீரோட்டத்திற்கு ஆதாரம்.

இந்த உண்மையை அறிந்தவன் பரம சாந்தியை அடைகிறான்..

“அக்னிர்வா அபாமாயதனம்/ ஆயதனவான் பவதி/
யோக்னேராயதனம் வேத/ ஆயதனவான் பவதி/
ஆபோ வா அக்னேராயதனம்/ ஆயதனவான் பவதி/ய ஏவம் வேத”

அதாவது, அக்னி என்றால், எது ஒன்று இடைவிடாமல் மேல்நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்கிறதோ? அதுவே அக்னி.

‘அக்னி’ என்பது ப்ரஹ்மம்.

அந்த அக்னியை பரு உடலில் வந்த மனிதன், தன்னுடைய புத்தி சக்தியாக அறியும் போதுதான், அவனுக்கு அதன்வாயிலாக, இந்த உலகம் விரிகின்றது. காரணம், அந்த ப்ரஹ்மத்தின் தூய அறிவு, அவனது மனதில் பட்டு பிரகாசிப்பதினால், அந்த தூய அறிவை, இந்த மனம் தனது அறிவாக பாவித்துக் கொள்கின்றது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அதாவது, மனம் தன்னை அறியாமையினால், “நான்” என்று பாவித்துக் கொள்கின்றது.

மனதின் மேம்பட்ட சக்தியாகிய இந்த புத்தி சக்தி, அந்த தூய அறிவாகிய பரமாத்மாவை மறைத்து, புலன்கள் தரும் தகவல்களைக் கொண்டு, பொய்யான ஒரு ‘நான்’ என்பதை உருவாக்கி, மனதின் மூலம் இந்த உடலை “நான்” என்று கருதிக் கொள்கின்றது.

அந்த அக்னி - ஜீவாத்மா இந்த ‘மாய நான்’தான் உண்மையான ‘நான்’ என்று நம்ப ஆரம்பிக்கிறது.

உண்மையான ‘நான்’ விருப்பு வெறுப்பில்லாத, ஆதியும், அந்தமும் இல்லாத, சர்வவியாபியாகிய தூய அறிவு அல்லது ஆத்மா.

தன்னை “நான்” என்று, இந்த பருஉடலாகக் கருதிக் கொண்ட மனம், புலன்கள் தரும் தகவல்களை நம்பி, விஷய, வாசனைகளால் மாசுற்று, அஞ்ஞானத்தில் உழலுகின்றது. மேலும், அது தன்னை ஜீவாத்மா என்று, ஏற்றி வைத்துக்கொண்ட எண்ணங்களின் அடிப்படையில் பாவித்துக் கொள்கின்றது.

இந்த மாய நான் ஆகிய, புத்தி சக்தி என்பது, ஒரு விதத்தில் அக்னியே!

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

இந்த அக்னிதான் வாழ்க்கை எனும் நீரோட்டத்திற்கு, அதாவது, லௌகீக பார்வைக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. இந்த அறியாமை நீங்கிவிட்டால், மாசற்ற தூய பரப்பிரஹ்மத்தை உணர முடியும்.

ஆகவே, புலன்கள் தரும் தகவல்களால் உருவாக்கப்பட்ட மனதின் கற்பிதமாகிய, இந்த உலகத்திற்கு ஆதாரம் மனம். அதாவது, இந்த புற உலகத்தை உண்டாக்குகின்ற அந்த மனம் என்ற புத்தி சக்தியாகிய அக்னிநீரிற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது.

அந்த நீரிற்கு ஆதாரம் அக்னி இருப்பதுபோல, அந்த அக்னிக்கு ஆதாரமாக, நீரும் இருந்தாக வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது.

அந்த நீரிற்கு ஆதாரம் அக்னி என்பதினால், அந்த அக்னியாகிய புத்தி சக்தியை மேம்படுத்திக் கொண்ட மனிதன் மட்டும் தான், தன்னுடைய மனதில் ஏற்றி வைத்துக்கொண்ட அறியாமைகளை அகற்றி, அதன் அனுபவங்களை புத்தி என்ற அக்னியால் எரித்து துயரத்திலிருந்து மீள முடியும்.

அக்னி - தானும் எரிந்து, அனைத்து அனுபவங்களையும் எரித்து விடுகின்றது. இந்த உண்மையை உணர்ந்தவன் எல்லா செல்வங்களுக்கும் அதிபதியாவான்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அதாவது, புத்தி சக்தியாகிய அந்த அக்னிக்கும் ஆதாரம் புலன்கள் தரும் தகவல்களின் அடிப்படையில் உண்டான அனுபவங்கள். ஆக, அந்த அக்னிக்கும் ஆதாரம் நீரே! என்பதுப்போல, புத்திக்கு ஆதாரமாக மனம் (நீர்) இருக்கின்றது.

இப்படி ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவு அளித்து, மாய நான் - ஐ உயிருடன் வைத்துக் கொள்கிறது. மனதின் அனுபவங்கள் அழிந்தால் பொய்யான இந்த நான் அழிந்து விடும். இந்த பொய்யான நான் அழிந்து, மெய்யான நான் உணரப்பட்டு விட்டால், அங்கு அனுபவங்கள் இராது.

ஆகவே, யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை நன்கு அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் (ப்ரஹ்மத்தில்) நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

அந்த, நெருப்பே நீரின் ஆதாரம். நீரே நெருப்பின் ஆதாரம். எவன் நெருப்பின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் (ப்ரஹ்மத்தில்) நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன். அவன் ஆத்ம சாஷாத்தாரம் அடைந்தவன் ஆகிறான். அவனே, நீரின் சுவையோடு, இனிமையோடு, வளத்தோடுகூடிய, அத்தனை ஐசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

वायुर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
यो वायोरायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वै वायोरायतनम् । आयतनवान् भवति ।
य एवं वेद । योपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।

[3]

வாயுர்வா அபாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
யோ வாயோராயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
ஆபோ வைவாயோராயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
ய ஏவம் வேத | யோபாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |

Vaayorvaa Apaam aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
Yo Vaayor aayathanam vedha Aayatha navaan Bhavathi
Aapovai Vaayor aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
Ya Evam Vedha Yopaamaayathanam Vedha Aayatha navaan
Bhavathi

யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். காற்றே நீரின் ஆதாரம். யார் காற்றின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் தானாய் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நீரே காற்றின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ, அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

நீரின் ஆதாரத்தை அறிந்தவன் பிரஹ்மத்தில் நிலைத்து நிற்கிறான். நீரின் ஆதாரம் காற்றே. காற்று அல்லது வாயு இல்லையென்றால் பிராணன் இல்லை. பிராணன் இல்லை என்றால், புலன்கள் செயல்படாது. புலன்கள் செயல்பட வில்லை என்றால், மனதிற்கும், புத்திக்கும் தகவல்கள் கிடைக்காது. அதனால், அவைகளுக்கு அனுபவங்களும் இல்லையென்றாகி விடும்.

ஆகவே லௌகீக வாழ்விற்கு, அனுபவங்கள் எனும் நீர்வீழ்ச்சிக்கு ஆதாரம் காற்றே. இந்த உண்மையை அறிந்தவன் பிரஹ்மம் எனும் சத்தியத்தை அறிந்து அதில் நிலை கொள்ள முடியும்.

ஆத்மா அல்லது பரமாத்மா விருப்பு வெறுப்பில்லாதது. வாசனைகள் இல்லாதது. எதனுடன் சம்பந்தப்படாதது. அப்படிப்பட்ட ஆத்மா நேரடியாக இந்த வெளியுலக வஸ்துக்களுடன் தொடர்பு உண்டாக்கிக் கொள்வதில்லை.

அதனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட பராசக்தியாகிய பஞ்ச பூதங்களைக் கொண்டே, அனைத்தையும் படைத்து, அவைகள் வாயிலாக, வெளிப்பட்ட சூக்ஷ்ம மனதிற்குத்தான் அனைத்து அனுபவங்களும் உண்டாகின்றது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அதே மனம், நேரடியாக அனுபவங்களைப் பெற முடியாததினால், ஸ்தூல உடலைப் படைத்து, அந்த உடலில் உள்ள புலன்கள் மூலம், தகவல்களை சேகரித்து, அவைகளை அனுபவங்களாக மாற்ற, பிராணனின் உதவியும் அதற்குத் தேவைப்படுகின்றது.

ஆக பிராணன் அல்லது வாயுதான் அனைத்து அனுபவங்களுக்கும் ஆதாரம். அத்தகைய அந்த பிராணனின் உதவி கொண்டுதான் மனமும் செயல்பட முடியும்.

அந்த காற்றிற்கு என்ன ஆதாரம்?

அனுபவங்களே பிராணனின் ஆதாரம். அனுபவங்கள் இல்லையென்றால், புலன்கள் செயல்படவில்லை என்றால், பிராணன் இருந்தும் பயனில்லை.

உதாரணமாக, விபத்தில் அடிபட்டு, 'கோமா' நிலையில் இருப்பவர்கள் பிராணனுடன்தான் இருக்கிறார்கள். அதாவது, மூச்சு விட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு, புலன்கள் வேலை செய்யாததால், தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகம் என்ன? எப்படிப்பட்டது? போன்ற அனுபவங்கள் அவர்களுக்கு மட்டும் கிடையாது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அனுபவங்கள் இருந்தால்தான் பிராணனுக்கும் பயன் உண்டு. ஆகவே பிராணனுக்கு ஆதாரம் அனுபவங்கள் எனும் நீரோட்டமே. இந்த உண்மைகளை எவ்வொருவன் அறிகிறானோ? அவன் ப்ரஹ்மனை அறிகிறான். அந்த ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்து நிற்கிறான். ஆத்ம சாஷாத்தகாரத்தை அடைகிறான். அவனே, நீரின் சுவையோடு இனிமையோடு, வளத்தோடுசுஷ்டிய, அத்தனை ஐசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

நீரே அந்த தகிக்கும் சூரியனின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

அதாவது ப்ரஹ்ம சாஷாத்தாரம் அடைந்தவன் ஆகிறான். ஆக, தன்னையே அறிந்தவனாகிறான்.

நீர் என்பது புலன்கள் சேகரித்துத்தரும், தகவல்களின் அடிப்படையில், நம்முடைய மனம் உருவகப்படுத்தும் உலக அனுபவங்கள்தான் என்று முன்பே கண்டோம். அந்த உலக அனுபவங்கள் உருவாக வேண்டுமென்றால், பரமனின் அருள் இல்லாமல் முடியாது.

அந்த பரமனோ, தகிக்கும் சூரியனாக விளங்குகிறான். அந்த சூரியன் - ப்ரஹ்மன்தான் நீரின் ஆதாரம் எனப் புரிந்துக் கொண்டவன், அந்த ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்து நிற்கிறான். பிரஹ்மன் உலக அனுபவங்களுக்கெல்லாம் சாட்சி மாத்திரமாக நிலை கொள்கிறான்.

சூரியனின் வெப்பமோ, நீரின் குளிர்ச்சியோ பரமனை பாதிப்பதில்லை. பரமன் இல்லையென்றால் உயிரோட்டம் கிடையாது. உலக அனுபவங்களும் கிடையாது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ஆகவே, நம்முடைய அனுபவங்களெனும் நீரிற்கும், இந்த ப்ரஹ்மன் தான் ஆதாரம். இதை அறிந்தவன் ப்ரஹ்மணில் நிலை கொள்கிறான்.

ஆக உலகமாகின்ற அனுபவங்கள் எனும் நீரிற்கு தூரியன் ஆதாரம். அந்த தூரியனுக்கு அந்த நீரே ஆதாரம். அனுபவங்கள் இல்லையென்றால், தூரியனை எப்படி அறிவது? ஆகவே, சுட்டெரிக்கும் தூரியனே நீரின் ஆதாரம். நீரே சுட்டெரிக்கும் தூரியனுக்கு ஆதாரம். இதுவே உண்மை.

இதை அறிபவன் தன்னைத் தானே அறிகிறான். நீரின் ஆதாரம் புரிந்தவன், அந்த நீரின் சுவையோடு இனிமையோடு, வளத்தோடுசுவடிய, அத்தனை ஐசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

चन्द्रमा वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
यः चन्द्रमस आयतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वै चन्द्रमस आयतनम् । आयतनवान् भवति ।
य एवं वेद । योपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।

[5]

சந்த்ரமா வா அபாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி
| ய சந்த்ர ம்த்ரமஸ ஆயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
ஆபோ வை சந்த்ரமஸ ஆயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
ய ஏவம் வேத | யோபாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |

Chandramaavaa Apaam aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
Yach Chandramasa Aayathanam vedha Aayatha navaan Bhavathi
Aapovai Chandramasa Aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
Ya Evam Vedha Yopaamaayathanam Vedha Aayatha navaan
Bhavathi

யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் (ஆத்மாவில்) நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நிலவே நீரின் ஆதாரம். யார் நிலவின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் பரம[தன்]னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

நீரே நிலவின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். எவனொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ அவன் சர்வ ஐசுவரியங்களையும் பெற்றவனாகிறான். அவன் பிரஹ்மத்தை அறிந்தவனாகிறான்.

நீர் என்றால், மனதின் அனுபவங்கள் என்று முன்பே கண்டோம். இந்த அனுபவங்களோ மனதின் செயல்பாட்டினால் உண்டாகின்றது.

இந்த மனம் நிலவை ஒத்ததாகவே தேய்வதும், வளர்வதுமாக உள்ளது என்றும் கண்டோம். அதுப்போல மனம்தான் புலன்கள் மூலமாக எல்லா அனுபவங்களையும் அனுபவிக்கின்றது.

நிலவானது வெளிச்சத்துக்கும், இருளுக்கும் இடையில் ஊஞ்சலாடுகிறது. அதுப்போல, இந்த மனமும் இன்பத்திற்கும், துன்பத்திற்கும் இடையில் ஊஞ்சலாடுகிறது. மனம் அல்லது நிலவு சூரியனைப்போல ஸ்திரத் தன்மையோடு இருப்பதில்லை.

ஆகவே, இந்த மனதினால், அந்த அறிவாகிய பரமனைப் போல, உறுதியாக எதிலும், ஸ்திரத்தன்மையோடு கூடிய

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

நிலையில் இருக்க முடிவதில்லை. மேலும், நிலவிற்கு தனக்கான சுய ஒளி கிடையாது.

நிலவு சூரியனின் ஒளியைப் பெற்றுக் கொண்டுதான் பிரகாசிக்கின்றது. அதுப்போல, இந்த மனதிற்கும் தனியாக சுய அறிவு கிடையாது. அது வெறும் ஜடமே. அதேசமயம், அது அறிவின் ஒளியை பெற்றுக்கொண்டு, தன்னுடைய அறிவு போன்று பிரகாசிக்கின்றது.

அதன்காரணமாக, மனம் பலதரப்பட்ட உணர்ச்சிகளை உணருவது என்பது, சாஷி மாத்திரமாயுள்ள பிரஹ்மனின் சைதன்யத்தால்தான் ஆகும்.

எனவே, மனம் உலகப்பொருட்களை அனுபவிப்பது, அந்த பேரறிவாகிய பரமாத்மாவின் சைதன்யத்தால்தான் என்றிருந்தாலும், மனம் அறியாமையினால், பரமாத்மாவிடம் இருந்து பெற்ற அறிவு ஒளியை, தனது அறிவு என்றும், அது தனக்கே உரித்தானது என்றும், கற்பனை செய்துக் கொண்டு, இந்த பௌதிக உலக இன்பங்களைத் தேடி ஓடுகிறது. அதன் வாயிலாக வருகின்ற இன்ப, துன்பங்களை மனம் தனதாக பாவித்துக் கொள்கின்றது. உண்மையில் மனம் அந்த அறிவின் (ஆத்மாவின்) ஆதாரத்தில்தான் நிலைக் கொள்கின்றது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ஆனால், மனம் அறியாமையினால் மயக்கமுற்று, அது அனுபவிக்கும் இன்ப, துன்ப அனுபங்களை வெளியுலக ஜடப் பொருட்களில் அடைவதாக கற்பித்துக் கொள்கின்றது.

இப்படிப்பட்ட மனம்தான் எல்லா அனுபங்களுக்கும் ஆதாரம். ஆகவே நிலவு தான் நீரிற்கு ஆதாரம். ஆனால் எல்லா அனுபவங்களும் மனதில் மையம் கொண்டுள்ளது. மனம் உருவாவதே அனுபவங்களை சேகரிப்பதற்குத்தான். ஆகவே அனுபவங்களே மனதிற்கு ஆதாரம். அனுபவங்கள் இல்லை என்றால் மனம் இல்லை.

நிலவும், நீரும் ஒன்றிற்கொன்று ஆதரவாக நிலை கொள்கின்றது. இந்த உண்மையை அறிந்தவன் பரம[தன்]னை அறிந்தவன் ஆகிறான். அந்த பரம சத்தியத்தை உணர்ந்தவன் ஆகிறான்.

நிலவே நீரின் ஆதாரம் என்றுணர்ந்தவன், அந்த நீரின் சுவையோடு, இனிமையோடு, வளத்தோடுகூடிய, அத்தனை ஜசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

नक्षत्राणि वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
यो नक्षत्राणामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वै नक्षत्राणामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
य एवं वेद । योपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।

[6]

நக்ஷத்ரத்ராணி வா அபாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
யோ நக்ஷத்ரத்ராணாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
ஆபோவை நக்ஷத்ராணாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
ய ஏவம் வேத | யோபாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |

Nakshathraanivaa Apaam aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
Yo Nakshathraanaa Apaam aayathanam Vedha Aayatha navaan Bhavathi
Aapovai Nakshathraanaa Aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
Ya Evam Vedha Yopaam aayathanam Vedha Aayatha navaan Bhavathi

யார் நட்சத்திரங்களின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ?
அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நீரே
நட்சத்திரங்களின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி
அறிகிறானோ? அவன் பரம[தன்]னில் நிலை பெற்றவன்
ஆகிறான்.

நக்ஷத்திரம் என்றால் என்ன? न क्षरति नक्षत्रं!

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

எது ஒன்று மாற்றத்திற்கு ஆட்படாமல் அழிவில்லாமல் இருக்கிறதோ? அதுவே, ப்ரஹ்மம் என்று கூறப்படுகின்றது. இங்கு, அதுவே நக்ஷத்திரம்.

பொதுவாக, நக்ஷத்திரங்கள் இடம் மாறுவதில்லை. அவைகள் ஒரே இடத்தில் நிலை கொள்கின்றன. அவைகள் ப்ரம்மனால் - சிருஷ்டி கர்த்தாவால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நியதிகள். ப்ரம்மன்தான் எல்லா உயிரினங்களின் ஒட்டு மொத்தமான பிரபஞ்சமனம். அவன் ஹிரண்யகர்பன் என்றும், ஈஸ்வரன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான்.

அவன் தன் சிருஷ்டிகளின் எல்லா அனுபவங்களையும் அனுபவிப்பவன். ஆனால், அவன் எப்பொழுதும் சாஷி மாத்திரமாக நிலை கொள்கிறான். அவனைப் பொருத்தவரை, எந்த அனுபவங்களாலும், அவன் பாதிக்கப்படுவதில்லை. தனது சிருஷ்டி விருப்பத்தை தனது எண்ணப்படி பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டிப்பதின் மூலம் திருப்திப்படுத்திக் கொள்கிறான்.

தனது சிருஷ்டிகளுக்கான சட்ட திட்டங்களை அவனே வகுத்துக் கொள்கிறான். அப்படிப்பட்ட பிரம்மனின் (ஈஸ்வரனின்) எண்ணங்களே, பிரபஞ்சமனமாக, எல்லா சிருஷ்டிகளின் அனுபவங்களுக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ஆகவே, அவனது அனுபவங்களாகப்பட்ட நீரிற்கு (மனதிற்கு) சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரம்மனால் வகுக்கப்பட்ட சட்டதிட்டங்களான நட்சத்திரங்களே ஆதாரம். சிருஷ்டிகளோ பிரம்மனின் சிருஷ்டி வாசனைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக தோன்றியவையாகும். இந்த சிருஷ்டிகளின் அனுபவங்கள்தான் பிரம்மன் வகுத்த சட்டதிட்டங்களுக்கு ஆதாரம். அதாவது, நக்ஷத்திரங்களுக்கு ஆதாரம் அனுபவங்களே.

ஆகவே, நக்ஷத்திரங்கள் எனும் விண்மீன்களே நீரின் ஆதாரம். இந்த உண்மையை உணர்ந்தவன் பரம[தன்]னில் நிலைக் கொள்கிறான். அவன் ஆத்ம சாக்ஷத்தாரம் அடைந்தவன் ஆகிறான்.

அவனே, அந்த நீரின் (மனதின்) சுவையோடு, இனிமையோடு, வளத்தோடுகூடிய, அத்தனை ஐசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

पर्जन्यो वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
यः पर्जन्यस्यायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वै पर्जन्यस्यायतनम् । आयतनवान् भवति ।
य एवं वेद । योपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।

[7]

பர்ஜன்யோ வா அபாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
ய பர்ஜன்யஸ்யாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
ஆபோ வை பர்ஜன்யஸ்யாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி |
ய ஏவம் வேத | யோபாமாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |

Parjanyaovaa Apaam aayathanam Aayathanavaan Bhavathi
Ya: Parjanyaasy aayathanam Vedha Aayathanavaan Bhavathi
Aapovai Parjanyaasy aayathanam Aayathanavaan Bhavathi
Ya Evam Vedha Yopam aayathanam Vedha Aayathanavaan Bhavathi

யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். மேகமே நீரின் ஆதாரம். யார் மேகங்களின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் பரம[தன்]னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நீரே மேகங்களின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

நீரின் அனுபவங்களின் ஆதாரத்தை எவ்வெனாருவன் அறிகிறானோ? அவன் ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனாகிறான். அந்த ப்ரஹ்மத்துடன் ஐக்கியமாகிறான்.

அனுபவங்களின் ஆதாரம் யாது?

மேலோட்டமாக பார்க்கின்ற பொழுது, மழை பொழிகின்ற மேகம்தான் நீரின் ஆதாரம் என்று நம் முன்னோர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள் என்று தோன்றும். மேகத்திலிருந்து நீர் வருகிறது என்று சொல்வதற்கு, ஒரு ரிஷி வரவேண்டியது இல்லை. அது, ஒரு சாமானியனுக்கே புரியும்.

பிறகு, ரிஷிகள் என்னதான் சொல்ல வருகிறார்கள்? யர்ஜன்யா என்றால், நீர் நிறைந்த மேகம். இடி முழக்கமிடும் மேகம் என்று பொருள். அதாவது, எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் நீர் திவளைகளை கொட்டித் தீர்த்துவிடத் தயாராக இருக்கின்ற மேகம்.

அதுப்போல, மனதின் வெளிவராத வாசனைகள் எப்போது வேண்டுமானாலும், இந்த பரு உடலைப் பயன்படுத்தி, அதன் அனுபவங்களை சிருஷ்டிக்கத் தயாராய் இருக்கின்ற

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

மேகம் தான் நீரின் ஆதாரம். அதற்கு காலம் - இடம் கட்டுப்பாடு உண்டு.

பரம சாந்தியுடைய பிரபஞ்ச மனமாகிய, ஈஸ்வர சித்தம் என்ற பிரம்மனிலிருந்து, தனித்த மனமாக தன்னை பாவித்துக் கொண்ட ஜீவன் மாறுபடுவது என்பது, எப்பொழுதும் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற, வாசனைகள் நிறைந்த, இடி மேகங்களாகிய எண்ணங்களினால்தான்.

ஜீவாத்மா எப்பொழுதும் ஒலிகளாலும், உருவங்களாலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. நாம - ரூப வேற்றுமைகளால் கவரப்பட்டு அல்லல்படுகிறது. இந்த வாசனைகள் நிறைந்த மேகங்கள்தான் ஜீவாத்மாவின் அனுபவங்கள் எனும் நீரிற்கு ஆதாரம்.

ஜீவாத்மாவின் வாசனைகள்தான் அனுபவங்களாக மாறுகிறது. மேலும், புலன்களின் வாசனைகளுக்கு எல்லையே கிடையாது. அதனிடம் ஒன்று நிறைவேறும்போது, மற்றொன்று உடனடியாக முளைத்து எழுகின்றது. மனதின் ஒவ்வொரு அனுபவமும் தனித் தனிதான் என்றிருந்தாலும், ஒன்றிலிருந்து முளைத்ததுதான் மற்றொன்று.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

மழைத்துளிகள் தனித் தனிதான் என்றாலும், மழை பெய்யும்போது, ஒரே நீர்வீழ்ச்சி போல நமக்கு தோன்றுகிறது அல்லவா? அதாவது, ஒரு நீர்த்துளிதான் இன்னொரு நீர்த்துளிக்கு ஆதாரம். ஆகவே, மேகங்கள் உருவாக நீர்த்துளிகளே காரணம்.

பூமியில் விழுகின்ற நீர், ஆவியாகி மேலே சென்று, மேகங்கள் உருவாகின்றன. மீண்டும் மழைத் துளிகளாக அவைகள், பூமியை வந்தடைகின்றன.

அவ்வாறு மேகங்களுக்கு ஆதாரம் நீரேதான். இந்த உண்மையை - இந்த சாஷாத்தகாரத்தை எவ்வொருவன் அறிகிறானோ? அவன் ப்ரஹ்ம சத்தியத்தை அறிந்தவன் ஆகிறான். அவன் மேற்கொண்டு வாசனைகளுக்கு இடம் தரமாட்டான்.

அவன் சர்வ ஜசுவரியங்களுக்கும் அதிபதியாகிறான். அவன் ப்ரஹ்மமே ஆகி விடுகிறான். அவனே, அந்த நீரின் (மனதின்) சுவையோடு, இனிமையோடு, வளத்தோடுகூடிய, அத்தனை ஜசுவரியங்களையும் அடைந்த பாக்கியசாலி.

संवत्सरो वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।
 यः संवत्सरस्यायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
 आपो वै संवत्सरस्यायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
 य एवं वेद । योप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद । प्रत्येव तिष्ठति ।

[8]

ஸம்வத்ஸரோ வா அபாமாயதனம் | ஆயதனவான் பவதி
 | ய: ஸம்வத்ஸரஸ்யாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
 ஆபோ வை ஸம்வத்ஸரஸ்யாயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
 ய ஏவம் வேத | யோப்ஸு னாவம் ப்ரதிஷ்டிதாம் வேத | ப்ரத்யேவ
 திஷ்டதி |

Samvathsarovaa Apaam aayathanam Aayatha navaan Bhavathi
 Yas Samvathsars Yaayathanam Vedha Aayatha navaan Bhavathi
 Aapovai Samvathsars Yaayathanam Aayatha navaan Bhavathi
 Ya Evam Vedha Yopsu Naavam Prati Thishti tham Vedha
 Prathyeva thishtathi

யாரொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். காலமே நீரின் ஆதாரம். யார் காலத்தின் ஆதாரத்தை அறிகிறானோ? அவன் பரம[தன்]னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான். நீரே காலத்தின் ஆதாரம். யார் நீரின் ஆதாரத்தை இப்படி அறிகிறானோ? அவன் தன்னில் நிலை பெற்றவன் ஆகிறான்.

(संवसन्तिस ऋतवोअत्र) 'ஸம்வத்ஸரம்' தான் நீரின் ஆதாரம். நீர் என்றால், இந்த மனதின் உலக அனுபவங்கள். இந்த அனுபவங்கள் பொறிகள் (இந்திரியங்கள்) சேகரித்து வழங்கும் வெளியுலக தகவல்களை ஆதாரமாக்கி, மனம் தேர்ந்தெடுத்த கற்பனைகள்.

இவைகளுக்கு 'ஸம்வத்ஸரம்' தான் ஆதாரம். 'ஸம்வத்ஸரம்' என்றால் - பருவங்கள் இணைந்து உருவானது ஸம்வத்ஸரம் ஆகும். இது வருடம் என்றும் கூறப்படுகிறது. மழைக்காலம், குளிர்காலம், இலையுதிர்காலம், வசந்த காலம், வேனல்காலம் என இப்படி பல காலங்கள் இணைந்து உருவாவது வருடம். இது ஒரு கால அளவு.

அந்த கால அளவில் பருவங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வருகின்றன. இந்த கால அளவிற்குள் உயிரினங்களின் வாசனைகளும் மாறி, மாறி வருகிறது. உயிரினங்கள் தங்கள் உடலில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களை கணக்கிடுவதற்கு பயன்படுத்தும் ஒரு அளவு கோல் இது.

அதாவது, பிறப்பு, குழந்தைப் பருவம், பால்யம், இளைமை, வளர்ச்சி, முதுமை, இறப்பு போன்ற அனைத்து மாற்றங்கள்

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

உடலில் ஏற்படுகின்றன. இவைகளை, கணக்கிடுவதற்கான அளவு கோல்தான் வருடம்.

இந்த பருவ மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மனம் உருவாக்கும் அனுபவங்களின் குணங்களும் மாறுகின்றன. குழந்தைப் பருவத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தவைகள், இளைமையில் பொருளற்றதாக தோன்றுகிறது. இளைமையில் தன்னை வசீகரத்தவைகள், முதுமையில் வேண்டாதவையாகின்றன.

அவ்வாறே, ஒவ்வொரு உயிரினங்களுக்கும் ஏற்படும் இன்ப - துன்பங்களும் பருவத்திற்கேற்ப மாறுகின்றன. ஆகவே பருவங்கள் சேர்ந்து உருவாக்கும், வருடம் என்ற கால அளவுதான் அனுபவங்கள் எனும் மனதின் நீரோட்டத்திற்கு ஆதாரம்.

இந்த உண்மையை உணர்ந்தவன், அனுபவங்களின் அநித்தியத்தை உணர்ந்து, தன்னில் - உண்மையான 'நான்' என்பதில் நிலை கொள்கின்றான். அவன் இந்த மொத்த உடலாகிய ஈஸ்வரனை (பிரபஞ்ச மனம்) அறிந்தவனாகிறான்.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ஈஸ்வரன் என்பவன் வாசனைகளின் விதைகளை தாங்கி நிற்கும் ஒரு விருட்சம். அந்த மரத்தில் உருவாகின்ற விதைகள் முளைத்து வாசனைகளாகின்றன.

அந்த வாசனைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக உயிரினங்கள் (மனங்கள் [அ] ஜீவாத்மாக்கள்) தங்கள் புலன்கள் மூலம் ஆற்றும் கர்மங்கள் அனுபவங்களாக மாறுகின்றன.

ஆனால், அவைகளின் அனுபவங்கள் காலத்திற்கேற்ப மாறுகின்றன. மாறுகின்ற அனுபவங்களை ஆதாரமாக்கிக் கொண்டு, நாம் காலத்தை இளைமை என்றோ, முதுமை என்றோ பால்யம் என்றோ கூறுகிறோம்.

ஆகவே, அனுபவங்கள்தான் காலத்திற்கு ஆதாரம். இந்த அனுபவங்கள், வாசனைகளை முடிவு கட்டுவதற்காக, கர்மங்களிலிருந்து உருவான அனுபவங்கள் ஆகும்.

ஆகவே, அதனால் உண்டாகின்ற இன்ப, துன்பங்கள் என எல்லாவற்றையும் அனுபவிப்பது தனித்த மனமாகிய ஜீவாத்மா.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

அந்த அனுபவங்களின் ஆழம் ஜீவாத்மாவின் அறியாமையைப் பொறுத்துள்ளது. அதாவது, இருளில் காணப்படும் பேயைப்போல, இந்த உடல் எனும் பேய் ப்ரஹ்மனின் - பரமாத்மாவின் உண்மை சொரூபத்தையும் மறைத்து பூதாசார வடிவம் எடுக்கிறது.

இவ்வாறு ஸ்தூல உருவம் எடுக்கின்ற அல்லது ஸ்தூல சரீரத்துடன் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கின்ற ஜீவாத்மாதான் எல்லாவித அனுபவங்களுக்கும் ஆதாரம்.

ஸ்தூல ரூபம் நீராகவும், மலராகவும், காற்றாகவும் மேகங்களாகவும், காலமாகவும் தோற்றமளிக்கின்றன.

அதிலே, நீர் அனுபவங்களையும், மலர் தகவல்களையும், தொடர்புகள் காற்றாகவும், வெளிவராத ஆசைகளும், வாசனைகளும், மேகங்களாகவும், தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்ற மாற்றங்கள், காலமாகவும் உணரப்படுகிறது.

இம்மாதிரி தோன்றுகின்ற மாயத்தோற்றங்களின் உண்மையை உணர்ந்தவன் ப்ரஹ்மனை உணர்ந்தவன் ஆகிறான். அவன் தன்னிலேயே நிலைக் கொள்ள முடிகிறது.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

ப்ரஹ்மத்தின் உண்மையை அஞ்ஞானம் மறைத்து கொண்டிருக்கின்றது. ஞானம் எனும் தோணியின் (படகின்) உதவியுடன்தான் அதன் சத்திய சொரூபத்தை ஒருவனால் அறியமுடியும்.

வருடா வருடம், மழைக்காலமே நீரின் ஆதாரம். வாழ்வின் ஜீவாதாரம் அதுதான். ஆகவேதான், நீரே மழைக்காலத்தின் ஆதாரம். மழைக்காலத்தின் விளைவாக வெளிவந்த நீரே, மழையாக, ஆறாக, கடலாக பெருகுவது நடக்கின்றது.

இதுவே உண்மை. இதை அறிபவன் தன்னைத்தானே அறிந்தவனாகிறான். நீரின் ஆதாரத்தை இவ்வாறு புரிந்துக் கொண்டவன், அந்த நீரின் சுவையோடு, இனிமையோடு, வளத்தோடு கலந்த தன்னையே அறிந்த பாக்கியசாலி.

குறிப்பு:-

[கோவில்களில் மட்டும் அல்ல, நம் வீடுகளிலும் பகவானை பூஜித்து, அர்ச்சித்து, நைவேத்தியம் எல்லாம் சமர்ப்பித்து, இறுதியில் கற்பூர ஆரத்தி காட்டும்போது, நாம் அனைவரும் கன்னத்தில் விரல்களால் போட்டுக்கொண்டு, தலைக்கு மேல் கரம் தூக்கி கற்பூர ஜோதியில் தெரியும்

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

விக்ரஹத்தின் திவ்ய ரூபத்தை மனநிறைவோடு கண்டு வணங்குகிறோம். அத்தகைய அற்புதமான அந்த ஜோதி தரிசனத்துடன் கூடிய விக்ரஹ வழிபாட்டில் மகிழ்ச்சியை அடைகிறோம். அந்த கற்பூர ஆரத்தி காட்டும்போது, கூறும் மந்திரம் இது. அதன் உண்மையான அர்த்தம் இப்போது புரியும்.]

योऽप्सु नावुं प्रतिष्ठितां-वेदं । प्रत्येव तिष्ठति ।

[9]

Yopsu Naavam Prati Thishti tham Vedha Prathyeva thishtathi

யோப்ஸு நாவம் ப்ரதிஷ்டிதாம் வேத/ப்ரத்தயேவ திஷ்டதி

யாரொருவன் நீரில் நிலைபெற்றுள்ள ஓடத்தை அறிகிறானோ? அவன் அதிலேயே நிலை பெறுகிறான். எவ்வொருவன் பரமனின் உண்மையை அறிகிறானோ? அவன் பரமனே ஆகிறான்.

எல்லா ஆத்மாவும் பரமாத்மாவே! ஜீவாத்மா என்பது வாஸனைகளால் உளவான மாயத் திரையினால் மூடப்பட்ட பரமாத்மாவே. அந்த மாயத்திரைதான் அவித்யை.

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

அந்த அவித்யை எனும் அறியாமை ஆகிய மாயத்திரை விலகி விட்டால், பரமாத்மா வெளிப்படும்.

அதுவே, ப்ரஹ்ம சாஷாத்த்காரம் அல்லது சூத்ம சாஷாத்த்காரம். அந்த ஞானம் பெற்றுவிட்டால், அவனை லௌகீக வாசனைகள் எதுவும் பாதிக்காது.

எவ்வாறு, ஒருவன் ஓடத்தில் (படகில்) பயணிக்கும் பொழுது, பயணம் செய்யும் அவனை வெளியிலுள்ள நீர் நனைக்காதோ? அதுபோல, ப்ரஹ்ம சாஷாத்த்காரம் அடைந்து விட்டவனை, சுற்றி நடக்கும் எதுவும் அவனை பாதிக்காது. அவன் எப்போதும் தன் உண்மை சொரூபத்தில், ப்ரஹ்ம நிஷ்டையில் நிலையாக நிற்பான்.

राजाधिराजाय प्रसह्य साहिने ।
नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे ।
स मे कामान् काम कामाय महयम् ।
कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु ।
कुबेराय वैश्रवणाय । महाराजाय नमः ।

[10]

ஓம் ராஜாதிராஜாய ப்ரஸஹ்ய ஸாஹினே” |
நமோ வயம் வை ஸ்ரவணாய குர்மஹே |
ஸ மே காமான் காம காமாய மஹயம்” |
காமேஸவரோ வை ஸ்ரவணோ த தாது |
குபேராய வைஸரவணாய | மஹாராஜாய நம: |

தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனும், பெரும் வெற்றி களைக் கொடுப்பவனுமான குபேரனை நாங்கள் வணங்குகிறோம். விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவனும், செல்வத்தின் தலைவனான அவன், என் விருப்பங்கள் நிறைவேறுவதற்கு, எனக்குத் தேவையான அத்தனை செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும். அந்த செல்வத்தின் தலைவனான குபேரனுக்கு, மன்னாதி மன்னனுக்கு வணக்கங்கள்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

என்றும் அழியாத ஆத்ம ஸாஷாத்தகாரம் அடைந்த வனுக்கு அழியக்கூடிய அற்பமான பொருட் செல்வத்தின் மீது ஆசை உண்டாக முடியுமா? அதற்காக, அவன் இப்படி ஒரு பிரார்த்தனையை செய்ய முடியுமா? என்ற சந்தேகம் சிலருக்கு எழுகின்றது.

இன்னும் சிலர் இந்த மந்திரம், ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம் என்ற மேற்கண்ட மற்ற பாடல்களுடன் இடை செருகல் என்றும் கருதுகின்றனர். ஆனால், ஆத்ம சாஷாத்தகாரத்தை அடைந்த ஞானி, தன்னில், தானாய் அனைத்தையும் ஒன்றாகக் காணும், அவனிடம், செல்வம் - வறுமை என்ற இருமைகள் இருப்பதில்லை.

ஆகவே, அவனைப் பொருத்தவரை அதன் அவசியம் அவனுக்கு இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், அவனுக்கு அதில் ஒன்றுமில்லை.

ஆனால், அவனை நாடி வருகின்ற மற்றவர்களுக்கு அதன் அவசியம் இருப்பதைக் கவனத்தில் கொண்டே, அந்த ஞானி மற்றவர்களை ஆசிர்வதிக்கும் பொருட்டு, இதை உபயோகிக்கின்றான் என்றும் நாம் கருதலாம்.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம் நிறைவுற்றது

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

तद्ब्रह्म । ओम तद्वायुः । ओम तदात्मा ।
ओम तद्सत्यम् । ओम तत्सर्वम् । ओम तत्पुरोर्नमः ॥

अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्व-मिन्द्रस्त्वग्ं
रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं ब्रह्मत्वं प्रजापतिः ।
त्वं तदाप आपो ज्योतीरसोमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ।

ॐ शान्तिः_ शान्तिः_ शान्तिः! ।

ஓம் "தத்ப்ரஹ்ம|ஓம்" தத்வாயு| ஓம் "ததாத்மா |
ஓம் "தத்ஸத்யம்|ஓம்" தத்ஸர்வம்" |ஓம்" தத்-புரோர்நம: ||

அம்தஸசரதி பூ தேஷு குஹாயாம் விஸவமூர் திஷு
த்வம் யஜ்ஞஸ்த்வம் வஷட் காரஸ்த்வ-மிம்த்ரஸ்த்வக்ம்
ருத்ரஸ்த்வம் விஷ்ணுஸ்த்வம் ப்ரஹ்மத்வம்' ப்ரஜாபதி: |
த்வம் ததாப ஆபோ ஜ்யோதீரஸோ அம்ருதம்
ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் |

ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: |

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

ஓம். இது தான் ப்ரம்மா.

ஓம். இது தான் வாயு என்கிற காற்று. உயிர் மூச்சு.

ஓம். இது தான் என்னுள்ளே இருக்கும் ஆத்மா.

ஓம். இது தான் நிரந்தரமான பேருண்மை.

ஓம். இது தான் எல்லாமே.

ஓம் என் நமஸ்காரங்களுக்குரிய புருஷனே, எங்கும் எந்த உயிரிலும், உள் நின்று இயங்கும் விஸ்வமூர்த்தியே. நீயே நான் செய்யும் யாகத்தீ. நீயே வேதம் சொல்லும் தியாகங்களின் உருவகம். நீயே இந்திரன். நீ தான் வாயு எனும் காற்று. நீ தான் சம்ஹாரம் செய்யும் ருத்ரன். நீயே காக்கும் மஹா விஷ்ணு. நீயே படைக்கும் ப்ரம்ம தேவன். சகல உயிர்களுக்கும் தலைவன் நீயே. ஓம். நீர் என்பதே ஒளி. வடிகட்டிய அம்ருத சக்தி. ஏழுலகிலும் பிரம்மத்தின் தத்வம்.

ஓம் எங்கும் அமைதி. உள்ளும், புறமும் அமைதி. அமைதி.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

முடிவுரை

'தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மா-தாத்மன ஆகாச: ஸம்பூத: |
ஆகாசாத் வாயு: | வாயோ - ரக்னி: |
அக்னே - ஆய: | அத்ப்ய: ப்ருதிவீ |' என்கின்றது, தைத்திரீய
உபநிஷத்து.

அதாவது, ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து
அக்னியும், அக்னியிலிருந்து நீரும், நீரிலிருந்து நிலமும்
தோன்றின என்கின்றது இந்த உபநிஷத மந்திரம்.

ஆக, எல்லாமாக இருக்கும் அந்த ஒன்றே தனது
சக்தியின் வாயிலாக அனைத்தையும் படைத்துக் கொள்கின்றது.
அத்தகைய பேரறிவின் பெரும் சக்தியாகிய பஞ்சபூதங்கள்
எல்லாமே ஒன்றையாகிய ஆகாய பூதத்தில் இருந்துதான்
வெளிப்பட்டது. அந்த ஆகாய பூதம் என்பதோ, பரமனின் பிரபஞ்ச
மனமாகிய ஈஸ்வரன் ஆகின்றது. அந்த ஈஸ்வரனே அந்த
பேரறிவின் ஆற்றல் என்பதினால், அதிலிருந்து வெளிப்பட
அந்த ஆற்றலை, ஆகவோ, அழிக்கவோ முடியாது. ஆனால்,
அந்த ஆற்றலை ஒரு ஆற்றலிருந்து, வேறு ஒரு ஆற்றலாக
மாற்ற மட்டுமே முடியும். அதுதான், இந்த பிரபஞ்ச நிகழ்வு.

ஸ்ரீ மந்திர புஷ்பம்

இந்த நிகழ்வுகளை நிகழ்த்திக் கொண்டிருப்பது, அந்த பரமனின் பராசக்தியாகிய பிரபஞ்ச மனம் என்ற ஈஸ்வரன் ஆகின்றது. அந்த ஒட்டுமொத்த ஈஸ்வர மனதிலிருந்து, அதன் பிரகாசத்தைப் பெற்ற நாம், நம்மை அதனிடமிருந்து தனிமைப் படுத்திக் கொள்கிறோம். அதுவே, நம்முடைய அறியாமை என்று சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

ஆகவே, நம்மிடையே தோன்றி, மறையும் உருவங்களும், அவைகளுக்காக நம்மால் சூட்டப்படுகின்ற பெயர்களும் மனதின் கற்பிதம் என்றறிந்து, ஆவைகள் உண்மையில் இல்லை. அது நம் மனதினால் உண்டாக்கப்பட்டது என்று அறிவதே ஆத்ம ஞானம் ஆகும்.

அதாவது, வேதத்தின் மகா வாக்கிய உபதேசத்தின்படி, “ப்ரஹ்மம் சத்யம், ஜகத் மித்யா” என்பதில், புரிதல் உண்டாக வேண்டும். ஆகவே, உண்மையில் எல்லாமாக இருப்பது ப்ரஹ்மம் ஒன்றே என்று அறியும், மனதின் உயர் பரிமாண அனுபவம்தான், நம்மிடம் மனம் அடைய வேண்டிய, சுய அறிவுப் பிரகாசம் என்பதை நம்மால் உணரப்பட வேண்டும்.

ஓம் தத் ஸத்!

ஸ்ரீ மந்த்ர புஷ்பம்

“எவனொருவன் நீரின் மலரை அறிகிறானோ? அவன் சர்வ ஜகவரியங்களையும் பெற்றவனாகிறான்.”

அதாவது, எவனொருவன் நீரின் ஆதாரத்தை புரிந்து கொள்கிறானோ? அவன் பசு மற்றும் யிருகங்கள், புத்திர செல்வங்கள், என எல்லா வற்றையும் பெறுவான்.